

KÖŞE

7 HAZİRAN 2020 • SAYI 3

İSTANBUL

HOŞ GELDİNİZ

Bizim için sadece bir dergiden öte, kendi düşüncelerimizin tüm sadeliği ile yaşam bulduğu köşemize hoş geldiniz. Hepimizin aklının bir köşesindeki düşüncelerin farklı gözlerle ele alındığı Köşe, hem kendi içinde, hem de bir bütün olarak özel. Farklı, bazen birbirine zıt bakış açılarıyla oluşan bu dergi, her ne kadar hiçbirimiz birbirimize benzemesek de, bizi bir bütün haline getirdi. Aklımızın kuytu köşelerinde duran düşüncelere ışık tuttuğumuz ve tutmaya devam edeceğimiz Köşe, dileriz ki size sunduğumuz farklı bakış açıları ile, bizde kendinize ait bir şeyler bulmanızı sağlar. Umarız ki köşeden köşeye atlarken, sizin de aklınızdaki fikirler uyanır ve bizim köşemizde yeniden hayat bulur. Peki neden “Köşe”? Şüphesiz medya, günümüzün en güçlü araçlarından biri. Silahların yerini “tweet”lerin aldığı, sinemanın yerini Netflix’in aldığı, modanın podyumlardan Instagram’a taşındığı, 21. yüzyıl dünyasında, bir tuşla aradığımıza ulaşabiliyoruz. Peki bu bilgi kalabalığında biz nereye düşüyoruz? Büyüyen ve gelişen, raflardan ekranlara taşınan dergiler ve gazeteler tüm bu gelişmelere rağmen hala bize okumak istediğimiz bilgiyi sunmuyor. En korkunç filmin haberler olduğu bu dünyada “Peki gençler ne düşünüyor?” diyen herkes için bizim köşemizi yaratmak, sansürsüz bir şekilde istediğimizi yazmak, okumak, çizmek ve yapmak için yarattığımız “Köşe”nin adı da kendi kadar özel bizim için. Artık gençlere ve ruhu genç kalanlara da okumak düşer.

İÇİNDEKİLER

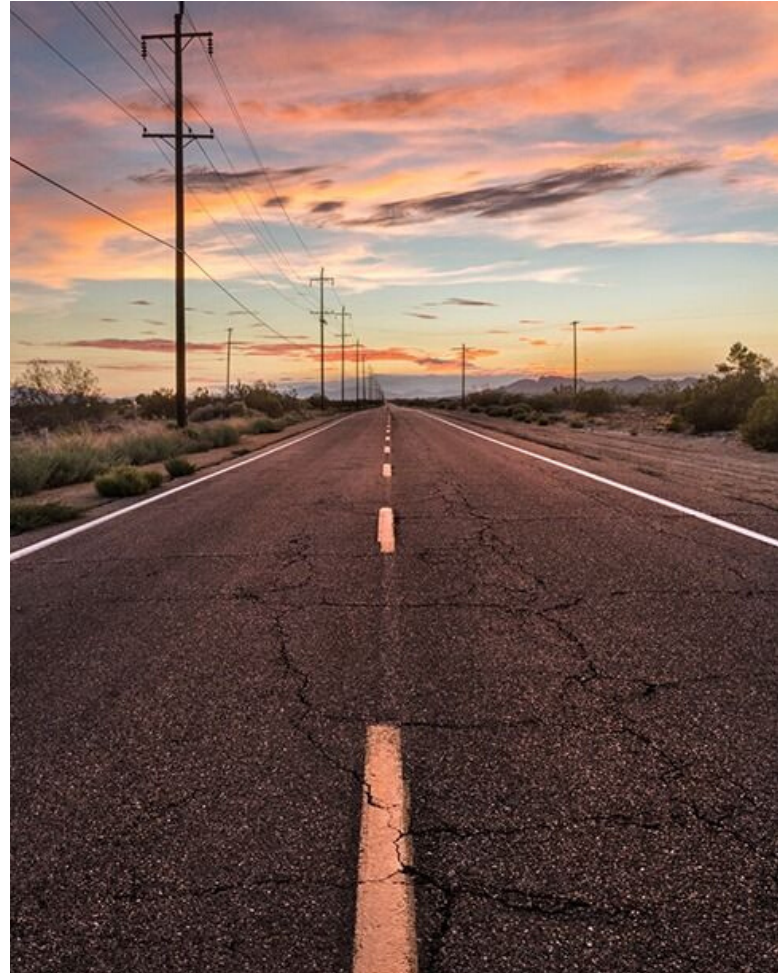
- Monoton Hayat
- Sınav Kaygısı
- Karantinada Özlediğim 7 Restoran
- Online Eğitim
- İnsanlar Geliyor İnsanlar Geçiyor
- Ne izlesek? Ne okusak?
- 2020 En Önemli etkinliklerini Kaybetti
- İstanbul İstanbul Olalı

MONOTON HAYAT ESMA ERDEM

Koşuşturmada içinde okula veya işe gittiğimiz, derslere, toplantılara yetişmeye çalıştığımız, trafikte saatlerimizi geçirdiğimiz, 24 saate sığmayacak kadar çok işimizin olduğu günlere uyanmıyoruz artık. Bir rutin içinde yaşarken bile değişen havayla, gün içinde gördüğümüz insanlarla veya başımıza gelenlerle, günlerimiz bir şekilde birbirinden farklılardı. Bu kaos içinden çıkıp, sadece evde geçen bir hayata geçtik bir süre önce.

Şimdilerde, uyandığımız her gün birbiriyle aynı. Yataktan kalkıp başladığımız hiçbir günün bir öncekinden bir farkı kalmadı. Meşguliyetlerimizin olmadığı her geçen gün birbirinin kopyası sanki. Bu günler, kimisi için can sıkıntısı ve eski günleri özlemeyle, çok yavaş geçiyor. Kimisi için ise gününün her saatine bir meşguliyet koyup, günün göz açıp kapayana kadar geçmesini sağlamakla geçiyor. Hayatımızın hiçbir noktasında deneyimlemediğimiz, kalıplaşmış olan bu rutinden çıkıp böylesi monoton ve sıradan bir hayata geçmek hiç kolay bir süreç değil. Buna çok çabuk adapte olup, şimdiye kadar vakit bulamadığı şeylere vakit ayırmaya çalışan insanlar olduğu kadar bu durumu yadırgayanlar da çok var. Hiçbirimiz hayatımızın belki de hiçbir noktasında bu kadar boş vakit içerisinde kalmadık. Kendimizle, kendi düşüncelerimizle ve sınırsız vakitle hiç bu kadar baş başa kalmamıştık. Koşuşturmacedan, durağanlığa geçtiğimiz bu günlerde dünyada bir virüsün giderek yayılmasıyla kapandığımız evlerimizde kendinizi temizliğe vermiş olabilirsiniz. Çok fazla insan gibi kendinizin ve sevdiklerinizin sağlığıyla ilgili kaygılarınızda boğulacak gibi hissediyor olabilirsiniz. Belki de daha sakin kalıp, bu duruma alışmış ve kendinize yeni rutinler oluşturmuş olabilirsiniz.

Yavaş yavaş normalleştiğimiz bu süreçte çoğumuz hala evdeyiz. Bu son kalan karantina günlerinde hala yapabileceğiniz, bu monotonluktan çıkmanıza yardım edebilecek çok şey var. Kendinize bunun bir hapsolma değil, herkesin iyiliği ve sağlığı için alınmış olan bir önlem olduğunu hatırlatabilirsiniz. Uzun süredir kitaplığınızda duran ve bir türlü elinizin gitmediği kitapları okuyabilirsiniz. Vakit bulunca izleyeceğim deyip geçiştirdiğiniz filmleri izleyebilirsiniz. Etrafınızda gördüklerinizi veya size ilham verdiğini düşündüğünüz şeyleri resmedebilirsiniz. Var olan hobilerinizle kendinizi geliştirebilir veya aklınızın hep bir köşesinde duran yepyeni bir ilgi alanı bulabilirsiniz. Online dersler alıp, hep merak ettiğiniz farklı konularla ilgili yeni şeyler öğrenebilirsiniz. Kendinize vakit ayırabilirsiniz. Her zaman ertelediğiniz, vaktim yok diye kenara ittiğiniz ne varsa, hepsini halledebilirsiniz. Belki spora başlayabilirsiniz. Yapmayı düşündüğünüz tüm yemek tarifleri için şimdi sınırsız vaktiniz var, dilediğiniz her tarifi deneyebilirsiniz. Sizinle aynı durumda olan aileniz ve arkadaşlarınızla uzun uzun sohbet edebilirsiniz. Tüm bunları bu son kalan karantina günlerinizde yaptıkça günleriniz size daha anlamlı gelecektir. Monoton ve her günün birbirinin aynısı olarak geçtiği günlerinize bir farklılık ve değişiklik gelmiş olur. Belki eskisi gibi olmayacak ama eninde sonunda özlediğimiz zamanlara geri döneceğiz.

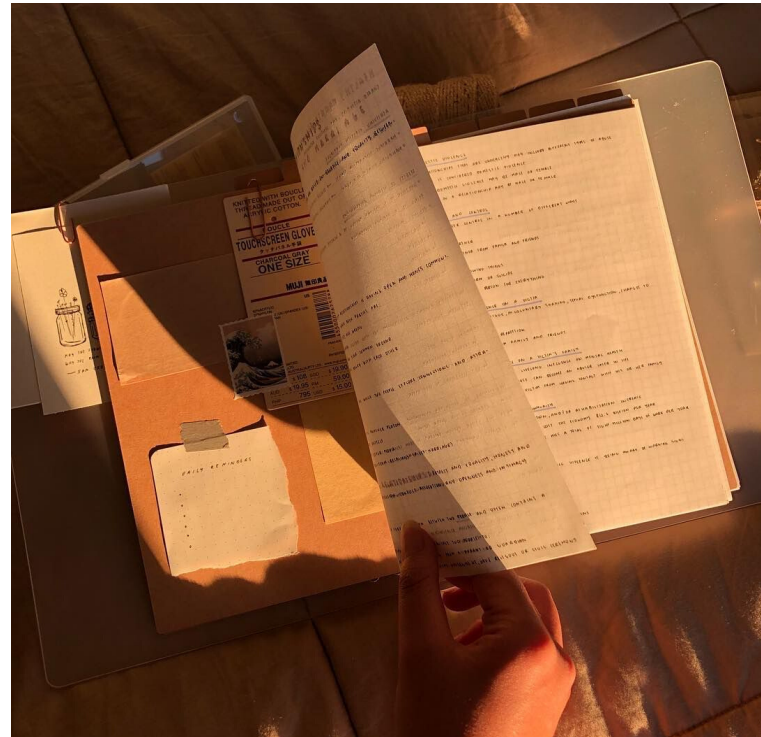
SINAV KAYGISI MAYA ASHABOĞLU

Sınav kaygısı dediğimde hepinizin neden bahsettiğimi bildiğinize eminim. Titreyen eller, hızlanan kalp atışları, aklımızdan geçen bin bir tane başarısızlık senaryosu... Kimsenin sevdiği bir şey değildir bu stres. Ama yine de hepimizin çok sık hissettiği duygulardan bir tanesidir. Stres olmamak dile kolay, uygulaması ise çok zordur. 'Derin bir nefes al ver sakinleşirsin zaten' hepimizin bugüne kadar en çok duyduğu cümlelerden bir tanesidir. Ancak nasıl oluyorsa o alınan nefes istenilenin tam tersi etkiyi yaratıyor genelde. Sorularla baş başa, sınav salonunda otururken bunları hatırlamak, sakin kalmak, mantıklı düşünmek görüldüğünden çok daha zor. Sınavın bitimiyle gelen çaresizlik hissi, kağıdın elinizden alınması, yetmeyen zaman, anlaşılmayan sorular, buraya gelene kadar harcanan emeğe karşı hissedilen suçluluk duygusu... Yazarken tüylerim diken diken oluyor. Peki nedir bu sınav kaygısı denen şey? Neden oluşur? Nasıl yenilir? Haftalardır, aylardır, belki de yıllardır birkaç saat içinde elde edilecek bir sonuç uğruna çalışıyor olmak psikolojik olarak çok yorucu bir şey. Bu süre boyunca, alınacak puan yalnızca bir sınav sonucundan fazlası gibi hissetmeye başlıyor. Özgüveniniz için o başarıya ihtiyaç duyar hale geliyorsunuz. O gün ters giderse hayal kırıklığına uğratacağınız insanları düşünüyorsunuz. Size güvenen insanlar olması çok gurur verici bir şey olmakla beraber onların yükünü de üstünüzde taşıyormuş gibi hissetmenize neden olabiliyor. Aileniz, arkadaşlarınız, öğretmenleriniz; sanki siz hariç herkes size çok güveniyormuş gibi hissedebiliyor. Siz de bu insanları haksız çıkarma korkusunu yüklenmiş oluyorsunuz. Kötü geçen denemeler, çözilemeyen zor sorular ise bu baskıyı yalnızca artırıyor. 'Yapamayacak mıyım acaba' gibi düşünceler aklınızda uçuşurken bir kere daha çaresizlik duygusu içinde boğulur gibi oluyorsunuz. Sınava hazırlanmanın, sınava girmenin kolay olduğunu iddia eden yok. Ayların emeği birkaç saate bağlı. Bu tek ve son şansınız. Böyle düşününce daha da korkunçlaşıyor. Başarısızlıkla yüzleşmek insanın özgüvenini fazlasıyla zedeleyebileceğinden hepimizi korkutuyor. Bu yüzden deneme sonuçları her zaman çok iyi olan insanlar bile sınav gününden korkar. Sınav kaygısı çok doğal bir duygudur. Bir sınava hazırlanırken her günün stresi ayrıdır, önemli olan bununla baş etmeyi bilmektir.

Ülkemizde milyonlarca öğrencinin geceyi gündüze katarak çalıştığı sınavlara birkaç hafta kaldı. Sınavın yaklaşmasıyla bıkınlık, yorgunluk ve stres artacaktır. Ben de bu yazıyı bu yüzden yazmak istedim aslında. Sınava girecek insanlara yalnız olmadıklarını göstermek, bu stres ile baş etmelerine yardımcı olabilmek için. Sanki bir sınav bizim zekamızı gösteriyormuş gibi hissediyoruz. Ya da sanki iki saat içinde çözülen sorular bizim nasıl bir insan olduğumuzu yansıtıyormuş gibi... Ama içten içe biliyoruz ki öyle değil. Bu gibi durumlarda en önemli şey kendi potansiyelimizin farkında olmak. Ben elimden gelenin en iyisini yaptım diyebilmek. E o zaman sınav bu kadar yaklaştıkça amacım sizde sınav kaygısı yaratmak değildi tabi. Yazımın karamsar kısmını geride bırakalım ve size faydalı olacak kısma geçelim artık.

Aklınızdan bütün bu duygular ve düşünceler geçerken kontrol kaybetmiş gibi hissetmek yerine sakinleşebilmek için yapabileceğiniz bazı şeylerden bahsedeceğim. Biliyorum benim bunları buraya yazmam çok kolay, 2-3 haftaya sınava girecek kişi ben değilim ne de olsa. Ve biliyorum siz okuduğunuz an her şey çözülmeyecek. Ama yine de yazdıklarımın bazıları bile size faydalı olabiliyorsa, ne mutlu bana.

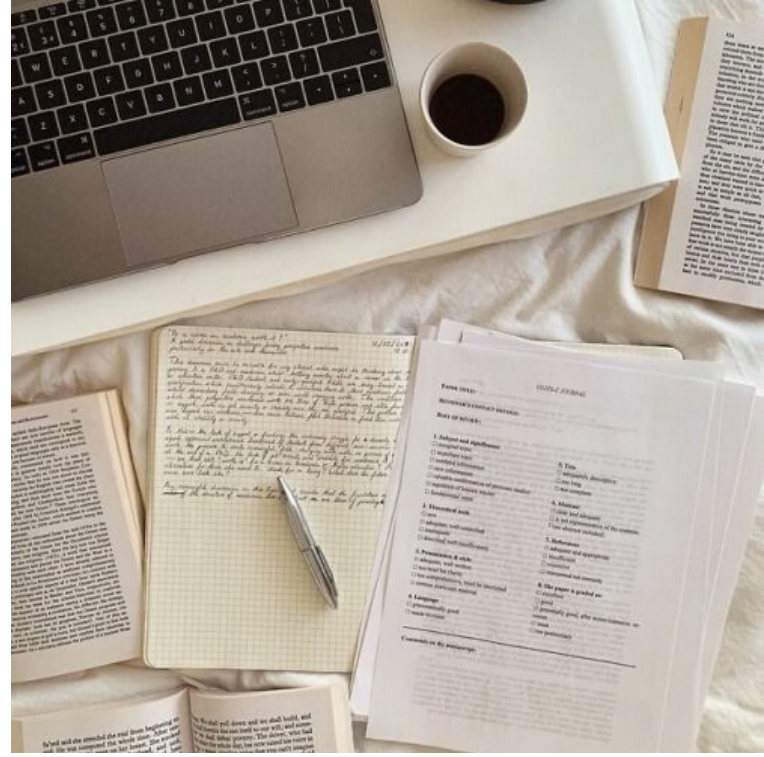
Sınava haftalar kala yapılacaklardan başlayalım. Büyük ihtimalle bıkmış durumdasınız. Artık çözdüğünüz her soruya lanet ediyorsunuz. Saatler geçsin, şu işkence bitsin istiyorsunuz. Ya da belki de zamanı geri almak, daha iyi değerlendirebilmek istiyorsunuz. Hazır hissetmediğiniz için normalden bile daha çok soru çözebilmek istiyorsunuz. Ne hissediyorsanız hissedin, maalesef zamanı ileri ya da geri alamıyoruz. Gerçekten son haftalara girdik. "Yüzdün yüzdün kuyruğuna geldin" sözündeki gibi, bitmek üzere artık.

Sonucu her ne olursa olsun saatlerce çalıştığınız günlerin geride kalacağını hatırlayın. Artık dershaneye yetişmek için erken kalkmak zorunda olmayacağınızı, deneme çözmeniz gerekmediğini, ödev yetiştirme stresinden kurtulacağınızı hayal edin. Bir tatili hakkettiğinizi kendinize hatırlatın. Bunları düşünün ve bu son günlerde elinizden gelenin en iyisini yapmaya devam edin. Bunlar artık çözülen son sorular, uykusuz kalınan son geceler. Bittiğinde adeta bir kuş gibi hafifleyeceğinizi düşünün. Dişinizi sıkın, bitmek üzere. Her şeyinizi verebilirsiniz artık. Son aylarda çalıştığınız şeylere güvenin. Eksik hissettiğiniz alanlara yüklenin. Dayanın, söz veriyorum çok yakında kurtulmuş olacaksınız. Dönüp bakınca pişman olmak yerine 'Ben elimden geleni yaptım.' diyebilmek çok güzel bir histir. Şu an verdiğiniz emeğe değeracaktır.

Sınavdan önceki güne geldi sıra. Bugün dersiniz yoktur. Siz de lütfen artık kitaplarınızı kaldırın. Dışarı çıkın, hava alın. Sahile inin, ormanda yürüyüş yapın, güzel bir yemek yiyin. Mümkün olduğu kadar sınavdan bahsetmeyin. Sınava girecek arkadaşlarınızla konuşmaktan kaçının. Kendinizi başkalarıyla kıyaslamayın. Hiçbir şey bilmiyormuş gibi hissederseniz, çalıştığınız binlerce saati hatırlayın. Sınava saatler kala yapılan tekrarın hiçbir faydası olmayacaktır. Hatta tam tersine bildiklerinizi unutmanıza sebep olacaktır. Kafanızı dağıtın. Konuları düşünmeyin. Mutlu olmaya çalışın. Kendinizden şüphe etmeyin. Çantanızı hazırlayın. Rahat kıyafetler seçin. Geç olmadan yatın. Anne, babalarımızın söylediği saçma bir söz gibi hissetse de iyi bir uyku çok şeyi değiştirecektir. Uyuya kalmakta zorlanmanız, stresli olmanız, düşüncelerle baş ediyormuş olmanız çok normal. Elinizden geldiği kadar bu düşünceleri uzaklaştırın ve sakince uykuya dalın.

Evet maalesef geldik sınav gününe, alarm çalmadan önce karın ağrısıyla uyanılan o sabaha. Yataktan çıkmadan önce derin bir nefes alıp verin. Kendinizi hazır olduğunuza inandırın. Aklınıza istemsizce gelen karamsar düşüncelere inanmayın. Olumsuz her şeyi itin çünkü kendinize ne söylerseniz beyniniz buna inanacaktır. Bence teknolojik aletlerinizden de uzak durun. Artık tek odağınızın kendiniz olmasına izin verin. Sabahın köründe bir şey yemek istemiyor gibi hissetseniz de iyi bir kahvaltı ettiğinize emin olun. Vakitlice evden çıkın. Sınava giderken gördüğünüz her şey size bir konuyu hatırlatıyormuş gibi hissedebilir. Ağlamaklı hissediyor olabilirsiniz. Ya da belki çok tepkisiz uyanmışsınızdır. Nasıl bir modda olursanız olun, yalnızca olumlu şeylere odaklanmaya çalışın. Kendinize güvenin. En acısı sınav anında duygularınıza yenilip normalde yapabileceğiniz soruları yapamamak olacaktır.

Bunun olmasını engellemek için sakın kalmanız gerekir. Sınavların dağıtılmasını beklerken kendinize her şeyin çok güzel olacağını, sizin elinizden gelen her şeyi yaptığınızı hatırlatın. Oldu da zor bir sınavla karşılaştınız, bunun moralinizi bozmasına izin vermeyin. Yapabildiğiniz sorular üzerinden devam edin. Bildiğiniz yerlerden geldikçe kendinize güveniniz artacaktır. Saate bakın, zamanı iyi yönettiğinize emin olun. Sınav bittiğinde de nasıl geçmiş olursa olsun, bittiği için rahatlayın. Tabi eğer bu üniversite sınavıysa bir gününüz daha var. Ama çok az kaldığını kendinize hatırlatın. Bu durumda moral bozmak daha tehlikelidir, yarınki performansınızı olumsuz etkilemek istemezsiniz.

İnanması güç de olsa sınavı bitirdiniz artık!!

Belki yazdığım her şeyi zaten biliyordunuz. Ya da belki bunların faydalı olacağına inanmıyordunuzdur. Yine de sakın olun ve kendinize güvenin. Her şeyin her an değiştiğini, bu sene sınav tarihlerinin bile ileri geri oynadığını düşünmek durumu daha stresli hale getiriyor. Her şeyin en güzel şekilde sonuçlanacağına inanın. Bu zorlu dönemde bunu atlattığınız için kendinizle gurur duyun. İstedığınız sonucu elde edemediğiniz durumda bunun sizin kişiliğiniz veya zekanızla ilgili hiçbir şey söylemediğini hatırlayın. Her işte bir hayır vardır, buna inanın. Umarım sınavınız istediğiniz gibi sonuçlanır. Ben hepinize güveniyorum, siz de kendinize güvenin. Şu birkaç saatin sizi üzmesine izin vermeyin. Sınav kaygınızı yenin. Hepinize iyi şanslar.

KARANTİNADA ÖZLEDİĞİM

7 RESTORAN

ZEYNEP ŞENER

Karantınada geçirdiğim sayısız günün ardından adım adım normal hayata geri dönerken gitmek istediğim restoran, cafe ve fırınları düşünmemek elimde değil. Bunlardan birkaçını da sizlerle paylaşmak istedim.

Karaköy Lokantası

Karaköy için ikonik bir restoran haline gelmiş olan Karaköy Lokantası yöresel yemekler aradığımda aklıma ilk gelen yer olabilir. Bir aile işletmesidir, devamlı müşterilerine olan sempatik tutumları ve lezzetli yemekleri tekrar tekrar kendinizi orada bulmanıza vesile olur. Ambiyansından tutun servisine kadar burası karantınadan sonra mutlaka kapısını çalacağım restoranlardandır.

Zula

Zula'ya gitmenizi tavsiye ederken zorlanıyorum çünkü hamburgerlerini bir kere tattıktan sonra başka yerlerde yediklerinizden tatmin olmak mümkün değil. Yemeklerinin kalitesi dışında da Kanyon şubesi kısmen küçük, güzel servisi olan bir yerdir. Gittiğinizde mutlaka patateslerini de tatmanızı öneririm. Kısacası Zula her ne kadar yeni açılmış olsa da bence hamburger dediğinizde gitmeniz gereken yerdir.

Brekkie Moda

Brekkie'yi geçen sene keşfettim ve benim gibi Moda'ya gitmeyi sevenlere öneririm. Yaptıkları çeşit çeşit kruvasan tarifleriyle ün kazandılar ve hem tatlı hem de tuzlu ürünler mevcut ancak karşınıza çıkabilecek uzun bir kuyruğa hazırlıklı olun. Yakın zamanda dükkanlarını büyüttüler ve iyi bir lokasyondalar. Güzel bir kahvaltı veya kahve içmek, ardından da modanın tadını çıkarmak için ideal bir yer.

Sarıyer Börekçisi

Evet, belki de şu an herkesin bildiği bir yer olsa da karantınada özlediğim yerlerin altına yazmasam içim rahat etmezdi. Şahsen Sarıyer sahilindeki en eski olanına gitmenizi öneririm ancak artık İstanbul'un her köşesinde bu adı taşıyan bir börekçi bulabilirsiniz. Karantınada en çok özlediğim şeylerden biri de burada yediğim börekler oldu ve uzak olsanız da mutlaka bir gün gidip o lezzeti tatmanızı isterim.

Kaen Sushi

Evde yapamadığımız sayılı şeylerden biri olan sushinin listemdeki yeri büyük. Kaen'e gelirse Koşuyolu'nda yeni açılmış bir yer. Ambiyansı sıcak ve yemekleri de beklentilerimi aşmıştı. Diğer sushi restoranlarından farklı olarak burayı yazmamın sebebi butik olması. Tercih ederseniz geleneksel servis yaptıkları bir bölümü de var ancak yaz aylarında tabiki de arka bahçeleri ideal bir opsiyon.

Aşkana

Aşkana mantının bir numaralı yeri. Bu cümle her ne kadar düşüncelerimi özetlese de bilmeyenler için Aşkana Ulus'ta bulunan 1987'den beri açık yöresel ve küçük bir restoran. Mantıları her zaman taze ve her gittiğinizde değişiyor. Ancak zor yoldan öğrendiğim bir dersi paylaşmak gerekirse, salı günleri kapalıdır. Onun dışında mutlaka aç gitmenizi öneririm.

Dost Pide

Madem yaz geldi bir restoran da yazlık bir yerden gelsin. Dost Pide Alaçatı yakınında Ilıcada bir yerdir. Babamın gençlik yıllarında gitmeye başladığı ve bizim de her İzmir seyahatimizde uğradığımız Dost Pide sizi hiçbir zaman hüsrana uğratmaz. Pidelerinin üstüne yoktur ancak gittiğinizde tatmanız gereken bir şey de tahinli çörekleridir. Umarım bu sene de gitme şansını yakalarım.

ONLINE EĞİTİM SUNA ŞENTÜRK

Karantinada yapılacaklardan, okunacak kitaplardan, izlenecek filmlerden ve denenecek yeni şeylerden bolca söz ettik. Ancak çoğu öğrencinin yeni normale adapte olurken yürütmesi gerektiği online eğitim konusuna değinmedik. Oysa bu geniş yelpazenin içinde alanda araştırabileceğimiz, geliştirebileceğimiz ve eleştirebileceğimiz birçok konu var.

Çoğumuzun büyük bir olasılıkla uzun süre önce atlattığı, eğitimin en önemli ve temel seviyesi olan anaokulları ne durumda? 4-6 yaş arası çocukları sınıfta kontrol etmekte zorlanan öğretmenler, minik meraklılarına uzaktan nasıl ders anlatıyorlar? Anlattıkları dersler ne kadar verimli? Bu yıl mezuniyet hayalleri olan öğrencileri saymazsak, eğitimin çok başka bir boyuta taşınması, şüphesiz en çok anaokulu öğrencilerini etkiledi. Bilgisayardan derslere bağlanmak için bile yardıma ihtiyacı olan bu öğrencilerin eğitim mücadelesini, yakından takip etme şansım oldu. Seneye birinci sınıfa başlayacak olan 6 yaşındaki kardeşim Cem, bu sürece adapte olurken hepimizden çok zorlandı. Okul ortamında bile uzun süre sandalyesinde oturmaya dayanamayan kardeşim, evde başında bir büyük olmadığı sürece asla ekranın arkasında neler olup bittiğiyle ilgilenmiyor. Verilen ödevleri yaptırmaya çalışmak da ayrı bir eğlence. Anaokulu öğretmenlerinin sabırlarına saygımın olağanüstü derecede arttığı bu dönemde, öğrencilerin okuma, yazma ve temel matematik gibi şeyleri öğrenmeye hazır olmaları çok önemli. Her kafadan başka bir sesin çıktığı online derslerde, çocukların öğrenimini verimli sürdürmesi çok zorlaştı.

Bir de lise ve üniversite sınavlarına hazırlananlar var tabii. Onların işleri dışında psikolojilerini de yönetmeleri gerekiyor. Stres, ev ortamından kaçamama, sınavların yaklaşması ve verimsizlik gibi olaylarla boğuşan 8. ve 12. sınıflar bir belirsizlik içinde yuvarlanıyorlar. Çoğu öğrenci, okulların verdiği online derslerde, sorularını sormakta ve çözümlerini anlamakta zorlanıyor. Kesilen internet bağlantıları, bağlanılamayan dersler, odaya dalan küçük kardeşler veya umursamaz aile bireyleri de boğuşulan engeller arasında. Kendimizi motive etmekte zorlandığımız ve günlerimizin birbirine karıştığı bu zamanda, bir sınava hazırlanıyor olmak gerçekten yorucu.

MEB'in 2. Dönem not verilmeyeceğini açıklamasından sonra, online eğitime katılımın azaldığı ortada. Özellikle lise ve üniversite öğrencilerinin not almayacakları ödevlerle uğraşmak istememeleri çok doğal. Bir lise öğrencisi olarak, ödevleri yapma motivasyonunu kendimde bulmakta zorlanıyorum ve eminim yalnız değilim. Sınıfta uyuya kaldığımızda bizlere güzel sesleriyle uyanmayı söyleyecek öğretmenlerimiz başlarımızda olamadığından, özellikle sabah erken saatteki derslere katılım oldukça düştü. "Hocam internetim gitti.", "Mikrofonum bozuk/yok." veya "Kameram çalışmıyor." gibi aksi kanıtlanamayacak bahaneleri kullanmak çoğu öğrencinin tercih ettiği bir yol.

Gelelim derslerin verimine... Süreleri okuldakine göre oldukça kısalan dersler; yoklamaydı, ödev kontrolüydü derken göz açıp kapayıncaya kadar geçiyor. Derslere katılsa bile kamera ve mikrofonlarını kapatarak uykuya dalan veya bazı dersleri dinlemeyen, kendim de dahil olmak üzere birçok öğrenci var. Normalde not odaklı olan bu sistemde, denklemin en önemli değişkeni olan "notların" işleminden çıkarılması, kale olmadan oynanan bir futbol maçı gibi. Bazı öğrenciler, topun peşinde kendilerini geliştirmek amaçlı koşmaya devam etseler de gol atılmadıkça maçın anlamsız olduğunu düşünen büyük bir kitle de var. Bu kalesiz maç, verimliliğin de düşmesine sebep oluyor.

Eylülde okula döndüğümüzde nasıl her şeye alışacağımız hakkında bir fikrim gerçekten yok. Gün aydınlanmadan uyanmayı, aklımız sıcak yatağımızdayken kâğıt kalem tutmaya çalıştığımız zamanları özleyebileceğimiz kimin aklına gelirdi bilemiyorum. Sağlığın her şeyden önemli olduğu bu dönemde öğrencilerin sınavı da bilgisayar başında saatlerce oturmak...

İNSANLAR GELİYOR İNSANLAR GEÇİYOR SU YEŞİLDERE

Bu haftaki köşemizde 21 yaşında, daha önünde çok parlak bir gelecek olan, Sena Şener'i ağırlıyoruz. 9 yaşında müziğe atılan Şener, şarkılarıyla dinleyicilere birçok farklı duyguya sürüklüyor. Tuna Kiremitçi ve Mahmut Orhan gibi sanatçılar ile beraber çıkardığı şarkılar sonucunda adını duyurmaya başlayan sanatçı, her geçen gün daha çok insana ulaşmaya devam ediyor.

En başlarda sevdiği şarkıları kendi yorumlarıyla kaydedip SoundCloud isimli müzik platformuna yüklüyor. Günümüzde ismini bildiğimiz birçok şarkıcının da kariyeri böyle başlıyor zaten. Modern, teknolojik yaşamın bize katkılarından biri olsa gerek. Sonuçta bütün bu gelişmeler olmasaydı belki de ben Sena Şener ismini duymamış olacak, sizlere tanıtamayacaktım. Devam etmek gerekirse hem SoundCloud, hem de YouTube'da bulunan "coverları" ile keşfedildi diyebiliriz. 2016 yılında Mahmut Orhan ile işbirliği yaptığı "Feel" isimli şarkı ile yazı âdeta bütün bir yazı hükmetti. 2016 yazında nereye gitseniz duyacağınız şarkıyı keşke sizlere şu anda da dinletebilsem ki kulak aşinalığı sonucunda "Bu şarkıyı o mu söylüyor?" diyerek şoke oluşunuzu görebilsem. "Feel" in getirdiği başarı ve ünün ardından 2017'de Tuna Kiremitçi ile çıkardığı düet olan "Birden Geldin Aklıma" ikinci bir muvaffakiyet dalgası oluşturdu. Bu durumdan sonra da aslında Sena Şener'i kimse durduramadı. Aynı yıl kendi "single"larını çıkmaya başladı ve 2018 yılında da ilk albümü olan "İnsan Gelir İnsan Geçer" sevenleriyle buluştu. Son iki yıldır da "single" çıkarmayı sürdüren Şener'i umarım yakında kimse durduramaz çünkü benim çok sevdiğim bir sanatçı olmasının yanında, dünya çapında bir şöhrete sahip olabilecek bir yeteneği olduğuna inanıyorum.

Kariyerinin özetinin ardından, biraz da konserleri hakkında konuşmak istiyorum. Keşke şu an koronavirüs olmasaydı da bu yazıyı konserine gittikten sonra yazabilseydim ancak korona sağ olsun daha canlı izleme şansını bulamadım.

Şimdi de artık bir gelenek hâline gelmiş şarkı derlemelerine geçiş yapalım. İlk şarkı olarak benim Sena Şener'i tanıdığım şarkı olan "Birden Geldin Aklıma"yı seçtim. Zaten biraz önce de bahsettiğim gibi şarkı 2017 yılında Tuna Kiremitçi ile çıkardıkları düet. Öncelikle bu şarkı sayesinde Sena Şener'in birbirinden farklı yaş gruplarına hitap ettiğini anladım. Ailenizle arabada giderken son ses müzik ve bağırarak söyleyebileceğiniz bir şarkı yani. Bir ayrılık sonrası şarkısı olmasına rağmen asla üzücü ve umutsuz bir şarkı imajına kapılmayın. Gerek melodisi, gerek sözleri olsun daha umut veren ve nispeten neşeli bir şarkı olduğunu söyleyebilirim. Aklına bir kişinin gelmesiyle beklenmedik bir mutluluk ile karşı karşıya kalan kişilerin hikâyesini anlatıyor. Bazen de böyle davetsiz mutluluklara ihtiyacımız olabileceğini anlamamızı sağlıyor.

Bahsedeceğim ikinci şarkı ise ilk olarak 2017 yılında bir tekli olarak çıkan, ardından 2018 yılında çıkan albümünde de yer alan: "Sevmemeliyiz". Sena Şener'in en çok bilinen şarkılarından birisi olmasının yanında dinleyenleri gerçekten birçok farklı duygu yaşıtıyor. Sözlerinde durmadan retorik sorularla sitem eden ve belki de yaşadığı ayrılık sonucu kalbi kırılmış bir kişiyi yansıtıyor. Daha önce yapılmış hataların, atlatılması gereken anıların ve de iyileşmesi gereken yaraların farkındalığını önümüze sunmuş bu şarkıda. Belki de size bütün bu süreçlerde destek olacaktır ya da duygularınızı dibine kadar yaşamınıza yardımcı olacaktır. Eninde sonunda, üstü zorla kapanmış hatıraların üstünün açılmasına ve de yaralara tuz basılmasına sebep olacağı kesin. İyi yanından bakmak gerekirse sonuçlanmamış, ucu açık öykülere bir son verecek.

Son olarak da, 2019 yılında çıkan tekli "Her An Gidebilirim"e değineceğim. Eğer Sena Şener'in ne kadar potansiyeli olduğu ve ne kadar yetenekli olduğunu görmek isterseniz bu şarkıyı kesinlikle dinlemeniz gerektiğini düşünüyorum. Çok zor notalara çıktığı ve her dinlediğimde beni tekrardan şaşkın bıraktığı bu şarkı da oldukça hüznü. Aslında aklından geçen düşünceleri aktardığını varsayıyorum. Salt bir şekilde hislerini dinleyiciyle buluşturuyor ve kilometrelerce uzakta bile olsalar aynı zamanda, aynı hisleri deneyimlemelerini sağlıyor. Şarkıyı dinledikçe hayattaki kararlarınızı gözden geçirecek ve belki de çok derin düşüncelere dalacaksınız. Her şekilde sizi oldukça etkileyeceğine eminim.

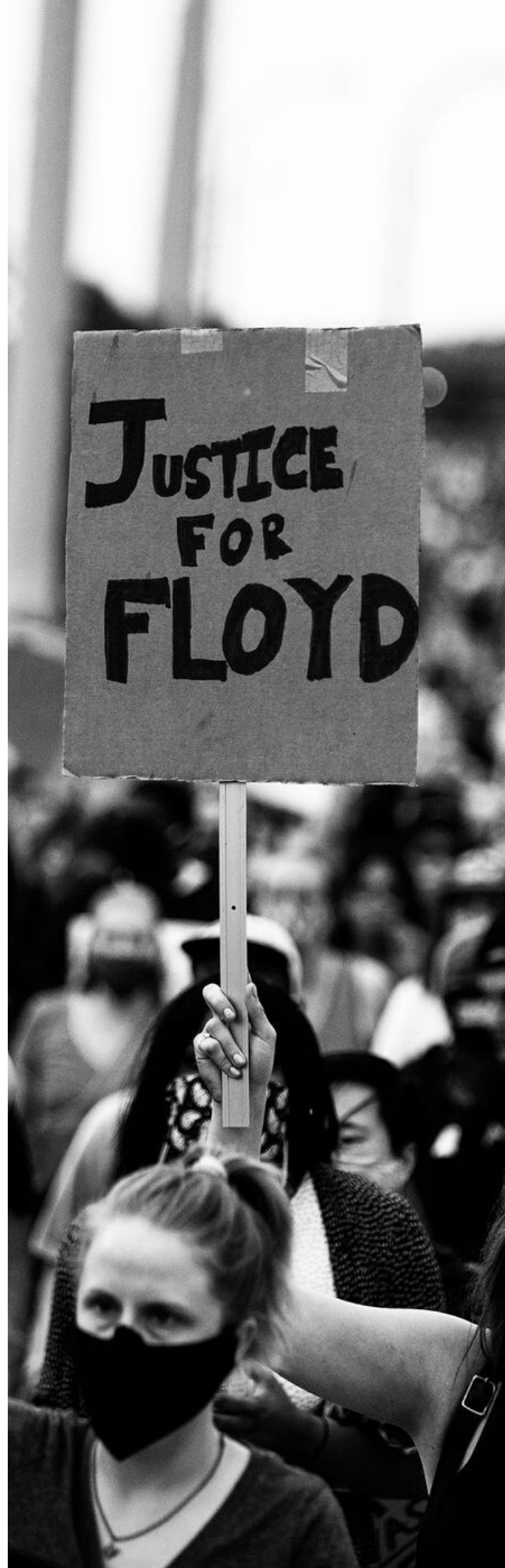
Sesiyle bizi kendisine bağlayan ve gelecekte çok büyük yerlere gelebilecek Sena Şener, umuyorum ki listelerinizde bir yer kazanır. Daha önceden dinliyorsanız da ikinci bir bakış açısını gördükten sonra daha farklı noktalara dikkat ederek dinler, öncesinde keşfetmediğiniz güzellikler ile karşılaşabilirsiniz. Dilerim ki bu şarkılarla çirkin dünyayı güzelleştirirsiniz...

NE İZLESEK? NE OKUSAK? DERİN ÇAKMAK

Dünya bir sürü değişimle karşı karşıya ve insanlar yeni normale adapte olmaya çalışırken biz de bir değişiklik ile karşınızdayız. Bu sayımızda sadece bir film veya bir kitap önermekle kalmayıp, sizlere ayrımcılığa karşı bir adım atmak için ne yapabileceğinizi de sunmak istedik. Ayrımcılık, yüzyıllardır insanların iletişimini etkilemiş ve bizleri bir olmaktan uzaklaştırmış en temel etkendir. Sistemsel ayrımcılığın baş etkeni insanların cinsiyetlerine, etnik kökenlerine, ırklarına, yaşlarına, engelli olma durumlarına, cinsel eğilimlerine, dinlerine, sosyal ve ekonomik durumlarından sebep farklı muamele görmeleri ve bunun sistemin her alanında karşılına engelleyici bir faktör olarak çıkmasıdır. Sistemsel ayrımcılık, sistemle birlikte varlığını sürdürmeye devam etmiştir ve günümüzde de çoğu insanın hayatında birinci dereceden etkisi vardır.

Geçtiğimiz hafta George Floyd adlı bir siyahi Amerikan vatandaşının hayatını polis şiddetine kaybetmesi ile birlikte başlayan protestolar sadece Amerika Birleşik Devletleri'ne değil tüm dünyaya ırkçılığın ve ayrımcılığın varlığını somut bir şekilde hatırlattı. Amerikan halkının sokaklara dökülmesiyle birlikte tüm dünyada ayaklanmalar başladı. Ten renginden, cinsiyetinden, cinsel eğiliminden, etnik kökeninden, yaşından, dininden dolayı ezilmiş ve ayrımcılığa maruz kalmış tüm insanlara kendi sesini duyurmak için bir fırsat haline gelen bu protestolar başta siyahi insanların yaşam hakları olmak üzere birçok önemli konuyu tekrar gün yüzüne çıkardı.

Peki biz ayrımcılığa karşı gelmek için ne yapabiliriz? Sistem bizim lehimize işliyor olsa bile tüm insanlar için harekete geçebilmek için yapabileceğimiz en temel değişim kendimizi bu konularda eğitmek olabilir. Başta ırkçılık olmak üzere tüm sistemsel ayrımcılık türlerini aşmanın en önemli yolu araştırmak, öğrenmek, dinlemek, konuşmak ve amacımızın arkasında durmaktır. Bu hafta sizlere bir kitap ve film önerisi sunmak yerine sizlerle ayrımcılık hakkında bilgi edinebileceğiniz, farklı görüş ve düşüncelere kendinizi açabileceğiniz on kitap ve on film paylaşmak istedik. Umarız siz de bu kitapları okur, filmleri izler ve kendinizi dünyanın acı gerçeği ayrımcılık konusunda konuşmalara açarsınız.

10 Kitap

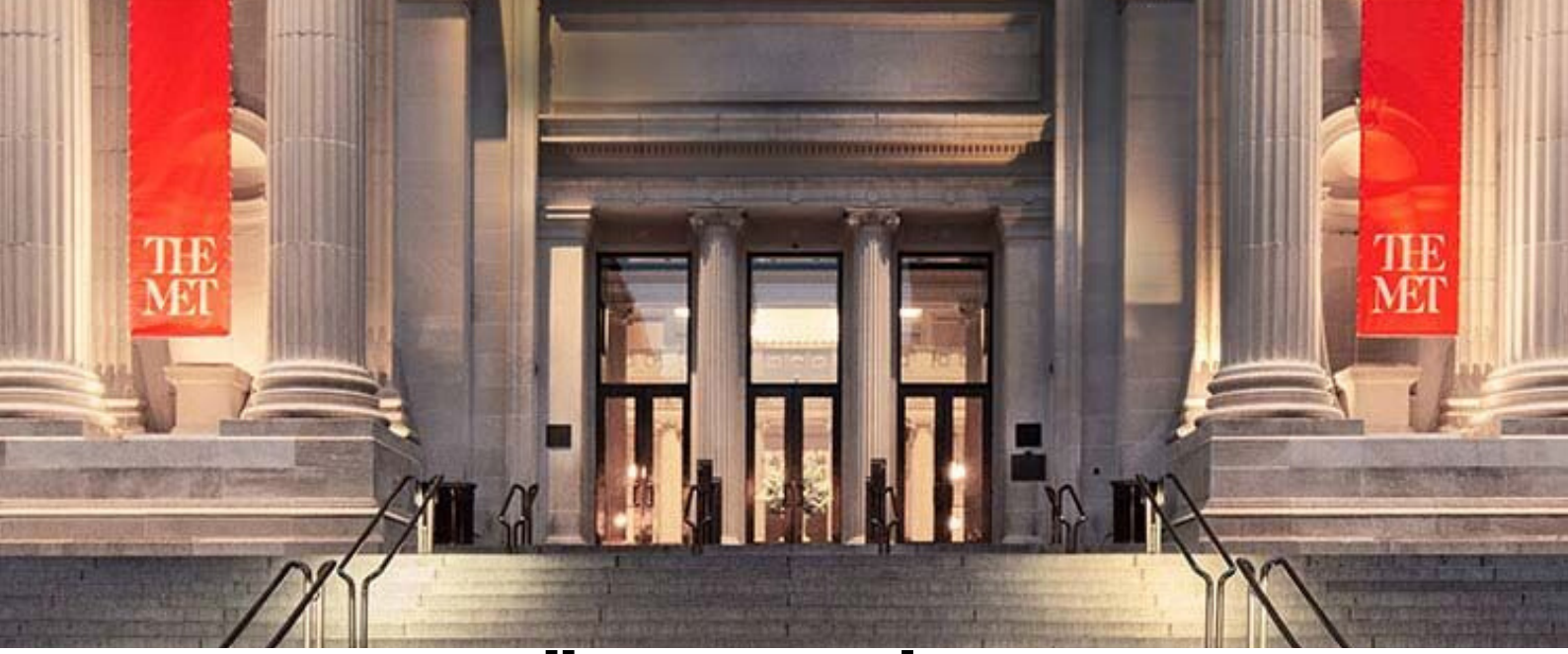
1. Kafesteki Kuş Neden Şakır, Bilirim – Maya Angelou
2. Sevilen – Toni Morrison
3. Güç – Naomi Alderman
4. Küçük Kadınlar – Louisa May Alcott
5. Kendine Ait Bir Oda – Virginia Woolf
6. Uçurtma Avcısı - Khaled Hosseini
7. Bundan Sonrası Ateş – James Baldwin
8. Bir Çift Yürek – Marlo Morgan
9. Sevdalinka – Ayşe Kulin
10. Simon, Homo Sapiens'e Karşı – Becky Albertalli

10 Film

1. Sessiz Kalma (The Hate U Give)
2. Yeşil Yol (Greenbook)
3. 12 Yıllık Esaret (Twelve Years a Slave)
4. Gizli Sayılar (Hidden Figures)
5. Mustang
6. Coco
7. Güneşi Gördüm
8. Mona Lisa Gülüşü (Mona Lisa Smile)
9. Ay Işığı (Moonlight)
10. Hayat Güzeldir (Life is Beautiful)

2020 EN ÖNEMLİ ETKİNLİKLERİNİ KAYBETTİ NENSİ SARANGA

Hepimizin de bildiği üzere içinde yaşadığımız bu pandemi süreci nedeniyle dünyada gerçekleşen birçok festival, etkinlik iptal edildi. Örneğin hepimizin her yıl dört gözle beklediği “Met Gala” New York’ta Metropolitano Sanat Müzesi’nin Kostüm Enstitüsü’nde düzenlenen ve geceye katılanlardan büyük miktarda bağış toplanan bir etkinliktir. Her yıl mayıs ayının ilk pazartesi günü düzenlenir. Geceye, müzik, sinema ve moda dünyasının tanınan insanları katılır. Kısaca Met Gala Mosa’nın Oscar’ıdır. Gecenin sponsorluğunu “Vogue” dergisi üstlenir. Metropolitan Sanat Müzesi’nin Vogue’a yaptığı açıklamada küresel sağlık krizi nedeniyle bu sene gerçekleşmeyeceğini belirtildi. Her yıl mayıs ayının ilk pazartesine denk gelen bu etkinlik hem baharın en yıldızlarla dolu sosyal etkinliği hem de Kostüm Enstitüsü için sergi, yayın, satın alma ve sermaye artırımdır. Met Gala’nın iptali, etkinlikten toplanan parayı ana finansman kaynağı olarak gören Kostüm Enstitüsü’ne büyük bir darbe olmuştur. Bu nedenle bu etkinliğin durdurulması herkesi hayal kırıklığına uğratmıştır. Özellikle de modaya yeni atılan, ismini yeni duyuran genç tasarımcılar için büyük bir risktir. Tünelin ucunda bir ışık olmayışı moda endüstrisinin en ünlülerini bile etkilemiştir. Aynı zamanda Kostüm Enstitüsü toplanamayan bağış nedeniyle büyük zarara girmiştir bunla beraber milyonlar etkilenmiştir.

Müze başkanı Daniel H. Weiss, “Met, 150 yılında çok fazla katlandı ve bugün gelecek için bir umut ışığı olarak devam ediyor. Bu müze aynı zamanda insan ruhunun gücünü ve sanatın konfor, ilham ve topluluk sunma gücünü derinden hatırlatıyor. Bu zorlu ve belirsiz zamanlara katlandıkça, Met’in koleksiyonunun ve sergilerinin tadını çıkarmak için herkesi bir kez daha karşılayabileceğimiz günü sabırsızlıkla bekliyoruz.” diye bir açıklama yapmıştır.

Kostüm Enstitüsünde “Zaman Hakkında: Moda ve Süre” adlı bu yılki sergi, Met’in 150. yıldönümü vesilesiyle, 1870’ten günümüze kadar bir buçuk yüzyıl modasını izleyecektir. 29 Ekim’de açılması ve 7 Şubat 2021’e kadar sürmesi planlanıyor. Aynı zamanda gelecek yılın Met Gala ‘sının yeni bir başlangıç olacağı belirtildi.

Herkesi bir o kadar hayal kırıklığına uğratan başka bir etkinlik ise her yıl Fransa’nın Cannes şehrinde gerçekleşen Cannes Film Festivali’nin iptalidir. Her ne kadar şu anda kesin bir bilgiye sahip olmasak da Cannes Film Festivali bu sen gerçekleşmeyecek gibi gözükmemektedir. Çünkü sonbaharda Venedik ve Toronto’da gerçekleşen film festivalleri nedeniyle daha fazla ertelenemez. Cannes yetkilileri, çevrimiçi bir festival yapmayı düşündüler fakat bunun başarılı olması gerçekçi bir ihtimal gibi görünmemektedir.

İSTANBUL İSTANBUL OLALI

İPEK ERSANLI

Uzanıp Kanlıca'nın orta yerinde bir taşla diye başlasam anlar mısınız? Yüzyıllar boyunca tarih kitaplarına konu olan, kimi zaman savaşlara yol açan, kimi zaman uğruna ne kanlar döktüren İstanbul. şu an belki üzerine savaşlar yapılmıyor, kanlar dklmyor olsa da nice kitaplara, şarkılara hatta filmlere konu olmaya devam ediyor İstanbul. Peki ne bu şehri bu kadar özel kılan? zerine savaşlar yapılan bu şehir şu an ne durumda?

Galata Kulesi, tarihi yarımada, Boğaz Köprüsü, Kız Kulesi ve Adalar... Her yeri buram buram tarih kokan, 'Ben de buradayım!' diye bağıran yapılar hl aynı duruyor mu? Bir zamanlar sultanların yaşadığı saraylar, savaşlarda kullanılan hisarlar şu an çoğunlukla turistler tarafından ziyaret edilen boş ve eski binalara dönüştü. 'Ben de buradayım!' çığlıkları İstanbul'un gürültüsü ve kargaşası içinde yok olup gitti. Bir zamanlar İstanbul'un en gözde mekanları olan, hl tarihi ile ayakta duran yerler şu an kalabalık, turistik mekanlara dönüştüğü için İstanbul sakinleri tarafından bile ziyaret edilmez oldu. İstanbul'u bazılarımızın gözünde İstanbul yapan, özel kılan bu yerler artık sadece sembolik hayalet yapılarla dönüştü. Tarihin beraberinde gelen kültür ne durumda peki? Osmanlı ve Avrupa kültürünün bir sentezi olan İstanbul kültürü hl İstanbul halkı tarafından yaşatılıyor. Sokakta, arabaların arkasından dökülen sulardan günümüzün olmazsa olmazı Türk kahvesine, kültürü günlük yaşamın pek çok alanında görebiliyoruz. Siz her evdeki Türk halıları deyin ben okey oynayan amcalar, kültürü nasıl algılıyor olursanız olun, eğer burada gezerken etrafa dikkatli bakarsanız kültürün burada yaşayan 20 milyon kişinin çoğunluğunda tıpkı o sembolik binalardaki gibi kendini yaşattığını görürsünüz. Nüfustaki bu anormal fazlalık kültürün farklı şekillerde taşınmasını sağlıyor olsa da İstanbul'da koşturmaca olarak adlandırılan bu hayatın da bir parçaları. Nüfusun sürekli artması ile oluşan çarpık şehirleşme ve protestolara karşı kesilen tonlarca ağaç, her sabah ve akşam işe gidiş ve iş çıkış saatlerinde oluşan ve sonu gelmeyen trafik ve her bacadan ayrı çıkan sesler... Bu kargaşanın daha pek çok unsuru olsa da özellikle bu zamanlarda anlıyoruz ki farkında olmasak da bu kargaşa ve koşturmaca buradaki hayatımızı özel kılıyor.

Hazır İstanbul'dan ve onu özel kılan bunca şeyden bahsediyorken adalardan da bahsetmezsek olmaz. Adı prens adaları olarak geçen bu dörtlü ada dizisi, Sedef gibi arada kalan küçük adaları da sayarsak dokuz, arkasına Yalova'yı alarak Kadıköy'den Tuzla'ya kadarki deniz hattını süslüyor. Bir rivayete göre Roma İmparatorluğu zamanında gözleri kör edilen prenslerin manastırlara kapatılıp sürgüne gönderildiği bu adalar, bırakın yüzyılları bu yıl içinde bile çok büyük değişimler gösterdi. Özellikle bayramlarda ve özel günlerde turistler ve değişiklik yapmak isteyen çocuklu ailelerle dolan, fayton sırası iskeleye kadar uzayan günler artık geride kaldı. Yıllardır protestolara, yapılan kazalara, toplanan imzalara karşın kaldırılmayan, adanın 'sembolü' olarak gösterilen faytonlar bu yıl nihayetinde kaldırıldı. Faytonların yerini adalara özel, yeni bir toplu taşıma olan elektronik motorlar alacak. Motorlar belli bir rota üzerinden gün boyu fayton durağından kaldırılacak. Adadaki atlar ise bakımları ve sağlık kontrolleri yapıldıktan sonra özgürlüklerine kavuşacak. Faytonlar dışında adalarda bu yıl sıklıkla yapılmaya başlanan çöp toplama ve yapılandırılma çalışmaları adaların gölgede kalmış güzelliğini yeniden ortaya çıkarmayı hedefliyor. Faytonların kalkmasıyla hem sayısı azalacak günü birlikçiler hem bu vahşetten kurtulan atlar hem de bayramlarda ve özel günlerde adada olan kalabalığın dolaylı olarak azalması adadaki huzurlu havayı yeniden sağlar oldu.

Adalar her ne kadar İstanbul'un bir parçası olsa da bana her gidişimde farklı bir yerde olduğumu hissettirir. "Yetiyecek miyim?" Telaşı ile binilen vapur hareket etmeye başladığı an içinizdeki bütün o telaşı, kaygıyı alır ve İstanbul'da bırakır. Vapur hareket etmeye başladığı an kendinizi başka bir yerde bulursunuz. Martılara simit atanlarından manzarayı izleyenlere, kendini derin düşüncelerle bırakanlardan çayını eksik etmeyenlerine ada vapuru da ada kadar özeldir. Su sizi alır ve uzaklara götürür. Kınalı'sı, Burgaz'ı, Heybeli'si, Büyükkada'sı ve tabii ki arada kaynaşan Sedef, Tavşan, Yassı, Sivri ve Kaşık... Hepsi birbirinden o kadar ayrı o kadar farklıdır ki. Kalabalığı bir kenara bırakınca kulağınıza gelen kuş sesleri, yazın gelmesi ile açan begonvil ve Arap yaseminleri, iskelenin her bir köşesindeki dondurmacılar ve tabii ki bisikletler... İster günübirlik gelin ister burada kalın, adanın verdiği huzuru her şekilde içinize işlemiş bulursunuz. Büyükkada'da Eskibağ, Burgazada'da Barba Yani gibi gözde mekanlar bayramda seyranda ve ana baba günlerinde müşteriyle dolup taşıdığından size tavsiyem تنها zamanlarında gidin. Hele yağmur yağıyorsa ve yapacak hiçbir şeyiniz yoksa atın kendinizi bir ada vapuruna ve gittiğiniz adayı keşfedin.

İçinde yaşadığımız için mi yoksa gerçekten sihirli bir yer olduğu için mi bilmem ama ne kadar çarpık şehirleşmesi, turistlerle dolup taşması ve tarihin sembolleşmesini eleştirsem de İstanbul'u sevmemek ya da onun bu küçük ama aslında büyük detaylarını görüp mutlu olmamak elimden gelmiyor. Adalardan tarihi yarımada, sokaklarından insanlarına, esnafından simitçisine (yurdumun insanı işte!) İstanbul onu İstanbul yapan bu detayları ile güzel. Her ne kadar iş çıkışı trafikte söylensek, kendimizi hep bir kargaşa, şehrin ritmine ayak uydurma endişesi içinde bulsak da bir sokağa, eve, insana baktığımız zaman anlıyoruz, biz İstanbul'u böyle seviyoruz.